

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat:

de Perponcherstr.98 Den Haag Tel.606650

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Barentzstr. 48 Den Haag tel. 637383

W E E K B L A D

9e jaargang no.30

=====

=====

nadruk verboden

9 april 1965

N.B.

De hier volgende tekst werd uitgesproken door gastsprekers, welken hiervoor een gehele avond overnamen van de sprekers van de ODV.

Goeden avond, vrienden.

Wij hebben de vrijheid genomen, om voor deze avond het gezag van de bijeenkomst aan ons te trekken, daar wij verschillende punten gaarne onder Uw aandacht zouden willen brengen.

Er zijn in de afgelopen tijd nogal veel werkingen op aarde geweest, die nu langzaam ook meer kenbaar tot uiting komen. Het is van groot belang, dat wij in staat blijken te zijn om uit het geheel, dat thans nu reeds bereikt is, een toestand van welbehagen, vrede en optimisme te kweken.

Dit is niet zo eenvoudig, als het U zou mogen toeschijnen: Er zijn - ik wil kort recapitulieren - na de grote inwerkingen van de vorige maand en alle pogingen onzerzijds, om hier beperkingen aan te brengen, toch een groot aantal politieke, enkele belangrijke economische omwentelingen ook, geweest, terwijl zich gelijktijdig groeperingen hebben gevormd, die in de toekomst mogelijk een zeker pessimisme in de hand zullen werken.

Daarnaast zijn een aantal natuurwerkingen en natuurkrachten opgetreden, waarover, naar ik meen, Uw eigen groep U reeds ten dele heeft kunnen voorlichten.

De feitelijke toestand van de wereld is op het ogenblik als volgt: Er zijn bepaalde verschuivingen van de continenten aan de gang. Ofschoon deze verschuivingen in uw termen betrekkelijk gering zijn en afstanden betreffen van rond 60 c.m. tot ruim $3\frac{1}{2}$ m. - deden zij op de zwakke punten van deze wereld een meer dan normale druk ontstaan.

Deze druk kan voor een deel worden opgeheven. Een algeheel opheffen daarvan lijkt ons echter zeer moeilijk. Wij moeten daarom rekenen met een ook verder optreden van aardbevingen, aardtrillingen en verschuivingen, zowel in het westelijke deel van N.Amerika als in de stille Oceaan.

Gelijktijdig ziet het er naar uit, dat wij in het zuiden van Azië en misschien ook in het noorden van Afrika eveneens gekonfronteerd zullen worden met aardbevingen.

Deze natuurverschijnselen te beperken is niet goed mogelijk. Laat ons echter, ongeacht het vele leed, dat daarmee gepaard gaat, eens nagaan, wat er anders zou kunnen geschieden:

De grote spanningen, die op het ogenblik tussen de continentale schotsen bestaan, zullen, indien zij zich niet op deze betrekkelijk onbelangrijke wijze kunnen uitwerken, kunnen voeren tot een op een punt van de wereld, zeer waarschijnlijk gelegen in de Stille Oceaan en in de omgeving van de Philippijnen, plaatsvinden van een zeer grote uitbarsting, welke voor een zeer groot aantal mensen de ondergang zou betekenen, met gelijktijdig een versterking van het klimaat, terwijl dit bovendien mogelijk een versterking van de zwenking van de aardas zou kunnen betekenen.

Het is echter, zo ik reeds zeide, in de praktijk wel mogelijk altans dit gevaar op te heffen.

U zult ongetwijfeld gekonfronteerd worden met velerlei berichten, die U wijzen op rampmogelijkheden in de rest van dit jaar en een deel van het volgende jaar. Wij menen daartegenover te mogen stellen:

Het is niet mogelijk plaatselijke rampen en spanningen te voorkomen. Vooral de laatste vier maanden van dit jaar zullen daarvan ook duidelijk blijk geven. Maar het is zeker mogelijk een te grote spanning te voorkomen.

Oppolitiek en sociaal terrein is het mogelijk een werkelijke wereldomvattende oorlog te torpederen, voor zij begonnen is. Maar dan moeten de mensen niet door hun eigen angst, hun gedachten en misschien ook hun stille wensen meewerken aan een toename van gewelddadigheden.

Het is niet mogelijk alle werkingen van deze aarde ongedaan te maken of schadeloos te doen verlopen. Wel is het mogelijk - en dit in betrekkelijk korte tijd - zoveel van de in de aardkorst bestaande spanningen af te doe teageren - zij werden opgebouwd sedert 1950 - dat zij na ongeveer $1\frac{1}{2}$ jaar bijna geheel verdwenen zijn.

De grote vraag, die wij ons op het ogenblik stellen, is er dan ook niet een, die in de eerste plaats gaat over het behoud van de aarde of de mensheid. Met grote zorg zijn wij echter vervuld, wanneer het gaat, om wat men de geestelijke gezondheid van de mensheid zou kunnen noemen.

Juist de spanning, waaronder men leeft, bevordert in zeer grote mate onverschilligheid. Maar onverschilligheid is gelijktijdig een van de meest fatale geestesgesteldheden, wanneer het gaat om geweld. Dat kleine groepen in vele landen op dit ogenblik gewelddadigheden voorstaan, zal voor u geen onbekende zaak zijn.

Onderschilligheid maakt het deze kleine groepen mogelijk zich door te zetten. Gebrek aan offerbereidheid is een volgend punt, dat ons zorgen baart:

Velen hebben grote en schone idealen. Maar indien je een ideaal alleen mondeling verkondigt en niet bereid bent je daar met je gehele persoonlijkheid achter te stellen, is het weinig of niets waard. Het heeft geen werkelijke invloed en zal in vele gevallen eerder voeren tot een valse mystiek, dan tot een werkelijk brengen van rust en vrede op de wereld.

Het is voor ons noodzakelijk onze eigen nederzettingen op aarde in deze tijd verder te isoleren, maatregelen daartoe zijn genomen en zullen ook nog verder genomen worden. Dit isolement betekent niet, dat wij ons terug willen trekken van de mensheid.

Het betekent slechts, dat wij, indien de mensheid met haar belangen en denkwijzen, ja, met haar voortdurende radeloze drukte ons kan benaderen, zij in staat zal zijn zeer grote storingen te weeg te brengen in de geestelijke activiteiten van hen, die zich daarmee binnen het kader van de broederschap op aarde daarmee bezig houden.

Het is noodzakelijk, een scheiding te maken tussen de geestelijk bewusten op deze aarde, die zich geen materiëel doel meer stellen en de mensheid met haar materialistisch streven.

Er zijn verschillende punten, die, naar ik meen, uw aandacht eveneens ten volle waard zijn. U heeft reeds meerdere malen kunnen horen, dat door ons op aarde een netwerk werd opgebouwd uit ingewijden en ten dele ingewijden. Dit netwerk is in de laatste tijd aanmerkelijk verstevigd. Het zal U misschien verbazen te horen, dat op dit moment over bijna alle landen der aarde een berichtgeven langs wat U een telepathische weg noemt, mogelijk is en wederkerig mogelijk is.

Dit is niet van zo groot belang, omdat het zo mogelijk is mededelingen over en weer te zenden, zonder dat regeringen dezen kunnen controleren, maar vooral omdat een voortdurende samenwerking over de gehele wereld nu eenmaal noodzakelijk is en zo mogelijk wordt.

Dit heeft gevoerd tot de volgende punten, waarvan enkelen, naar ik meen, reeds nu ter plaatse kenbaar zullen zijn, anderen binnen een niet al te lange tijd - enkele maanden - bekend zullen worden. Er is nl. getracht om:

Alle verwarringen op z.g. idealistische grondslagen te vergroten. De mens, die zijn idealen verwacht met het werkelijk streven, zichzelf te handhaven en eigen belangrijkheid verwacht met geestelijke waarheid, is in deze dagen zeer gevaarlijk. Door een verwarring te stichten in zijn eigen kringen, wordt zijn strijdvaardigheid en energie, die anders tegen de buitenwereld gericht zou kunnen worden met misschien fatale gevolgen, in de eigen kring opgebruikt.

Verder is besloten de nadruk te leggen op magie. Deze magie zult U voornamelijk aantreffen in landen, waar de bevolking - volgens U - minder beschaafd is. Ik matig mij overigens geen oordeel omtrent de werkelijke beschaving aan.

Bij deze groepen zal het optreden van tovenaars sterk toe nemen. Tovenaars, geestelijke meesters, ingewijden, heilige monniken zullen in de komende maanden meer dan ooit door de landen trekken.

Voor de gebieden, die door de Islam beheerst worden, bestaat b.v. op 't ogenblik onder meer een groep van 18 gezondenen of profeten, die hun invloed uitstrekken van zeg maar het zuiden van Afrika tot 't noorden van Pakistan. Voor een groot deel maken zij overigens gebruik van de wijsheden en leringen van de laatste Wereldleeraar.

In het christendom heeft men besloten een groepering te vormen, die sterk reformistisch inwerkt en tendele in het vatcaan, ten dele in alle landen der aarde zetelende, zal trachten een versterkte controverse tot stand te brengen.

Deze kontroverse is nodig, opdat eindelijk de standpunten duidelijk worden geformuleerd, opdat eindelijk duidelijk zal worden gesteld, wat de godsdienst in wezen inhoudt. Dit is belangrijk, omdat daardoor het christendom zijn invloed ten goede kan wenden, inplaats van - zoals op 't ogenblik - in een zekere zelfvoldaanheid zijn weg te gaan.

Binnen de hindoeloor hebben wij het wat eenvoudiger: hier treden op het ogenblik een aantal zwervende leermeesters op, sommigen als fakirs, anderen direct als leraar. Zij trachten op het ogenblikvoornamelijk in India - aan de omwentelling, die daar aan de gang is - een nieuwe achtergrond te geven.

Dezelfde groep zal ook trachten zijn invloed uit te breiden over andere gebieden als b.v. Indonesië, waar de hindoe-invloed wel bestaat, maar zwak is.

Binnen de kommunistische wereld zijn groepen geformeerd, die voor een deel behoren tot het belangrijke kader van de partij. Deze groepen zullen eveneens trachten hervormingen af te dwingen en conflicten te scheppen. Ook hier wordt het strijdpotentieel naar buiten toe aanmerkelijk verminderd en zal de groep van deze landen zich als geheel gemakkelijker in de wereld kunnen voegen.

Voorzorgen zijn ook genomen, om bij eventuele natuurrampen een al te groot aantal doden te voorkomen. Wanneer U nagaat, wat het mogelijk aantal slachtoffers geweest zou zijn in een ramp als die in Chili, zo zult U toe moeten geven, dat het aantal werkelijk ernstig getroffen slachtoffers in wezen betrekkelijk laag ligt. Op de zelfde wijze wordt ook elders getracht een evenwicht tussen de mogelijke en overmijdelijke schade tot stand te brengen.

De evenwichtigheid, die juist door het zaaien van verdeeldheid tot stand wordt gebracht, zal niet edel of mooi zijn volgens de hedendaagse menselijke begrippen. Toch is hier geen sprake van een "verdeel en heers" politiek, doch eenvoudig van een behouden van een wankel balans, een wankel evenwicht, tot de mensheid zelf in staat zal zijn de noodzaak van een werkelijke evenwichtigheid in te zien. Misschien is het voor U interessant hier te vernemen, dat het christendom o.m. de bedreiging van dit christendom een van de factoren is, die wij daarvoor denken te gebruiken:

U zult zich afvragen, wat er nog verder op de wereld kan geschieden. Wel, wij weten, dat het einde van dit jaar en vooral de periode rond september aanmerkelijke afwijkingen van de norm zal tonen. Ook wat het klimaat betreft. Deze op zich misschien onbelangrijke afwijkingen in klimatologische omstandigheden kunnen gebruikt worden om overvloed te doen ontstaan in enkele gebieden, die anders misschien zeer strijdlustig zouden zijn, maar door hun tijdelijke rijkdom wat kalmer worden. Wij hopen hiermede o.m. in Afrika enkele resultaten te bereiken, omdat daar vooral het begin van het oogstjaar bepalend pleegt te zijn voor de rijkdommen, die men in dat jaar en daarna zal bezitten.

Wij zullen op dezelfde wijze ook trachten de financiële moeilijkheden, die er in de wereld zijn, te gebruiken. Zoals U weet, is de valuta een tot op heden vaak gehanteerd machtsmiddel. Wanneer wij de stabiliteit van de valuta's steeds meer tot een fictie kunnen maken, zodat zij op de duur alleen nog maar een illusie zijn, waarin niemand meer werkelijk gelooft, zal daarmede het prestige, dat aan de hantering van een bepaalde standaard is verbonden, vervallen.

Hierdoor zal een vermindering van eenheid bestaan en dus ook een verminderde eenheid van doel binnen een bepaald blok. Dit zal zowel voor het oostelijke als voor het westelijke blok een vermindering van slagkracht betekenen, maar gelijktijdig ook een vermindering van oorlogsdreiging betekenen.

Daarnaast zullen een aantal rampen van menselijke origine onvermijdelijk zijn. Ik richt Uw aandacht op het feit, dat de grootste rampen in de komende maanden zullen plaats vinden bij de plaatsen, waar men zich met de fabricage van voor oorlogsvoering belangrijke producten bezig houdt.

Ook dit is wel overlegd: er is een tijd, dat kleine offers gebracht moeten worden, om een groot offer overbodig te maken. Hier heeft U de toestand, zoals zij nu is. Daarin ligt enige dreiging en sommigen onder U zullen zich daar minder behagelijk bij gevoelen.

Maar: wanneer dit niet zou geschieden, zou uw wereld bijna onvermijdelijk vele eeuwen terugvallen in beschaving, om maar niet te spreken van een zeer grote teruggang van het bevolkingsaantal. Van t.m. een halveren van de wereldbevolking zou in dat geval rustig gesproken kunnen worden en waarschijnlijk zou men dan een te gunstige raming geven.

Het is dus zo, dat, wat er op het ogenblik aan onaangenaams op de wereld gebeurt, in verhouding niet veel meer is als voor U het bezoek bij de tandarts, wanneer U kiespijn heeft.

De gevolgen van deze werkwijze zijn echter zeer groot: door op deze manier in een kritieke periode stabiliteit af te dwingen, wordt de mens een verdere bewustwording en een verdere mogelijkheid tot sociale en economische ontwikkeling gegeven.

Door de mensheid in deze tijd te confronteren met de vele strijdpunten, zal de vredesbehoefte groter kunnen worden. Door de nutteloosheid van haat en resentementen steeds weer te demonstren, hopen wij het in de komende $2\frac{1}{2}$ jaren ook zover te brengen, dat haat en dergelijke sentimenten niet meer zoveel en zo nutteloos worden opgewekt.

De broederschap heeft zich dus 'n zeer belangrijke en zeer grote taak gesteld. Zo ik reeds zeide: het is voor haar belangrijk uw medewerking daarbij te verkrijgen. Het zal U duidelijk zijn, dat wij niet de werkelijke grote leiders af kunnen vaardigen naar een bijeenkomst als deze. U zult het moeten doen met de broederschapjongens, waarvan ik er één ben.

Wat wij van U hopen te verkrijgen, is het volgende: In de eerste plaats een bewust optimisme. Geen geloof in de onvermijdelijkheid van rampen en feiten, die geen zin hebben.

In de 2 de plaats: Optimisme t.a.v. de mensheid. Of de mensheid nu al naar de maan gaat, atoomwapens vervaardigt en erger, is daarbij van geen belang: De mensheid in zich heeft een voldoende gezonde basis om een werkelijk vredige samenleving mogelijk te maken. Vertrouw op deze mensheid.

In de derde plaats: Er bestaat nergens een groep van meerwaardigen, die een "redding kunnen brengen". Dit geldt ook voor onze broederschap. Er bestaat slechts een bewuste of onbewuste samenwerking, waarbij de mensheid als geheel een dood punt overwint en zo de ondergang van haar beschaving voorkomt.

Deze samenwerking is mogelijk. De juistheid en vriendelijkheid

waarmede vele mensen dag in dag uit tegenover hun naasten hun beslissingen nemen - ook al is dit voor die naasten niet altijd de meest-aangemane beslissing - toont reeds aan, dat de mensheid heus uw vertrouwen nog wel waard is. Schenk de mensheid uw vertrouwen, wanneer het gaat om menselijkheid. Vertrouw de mens, omdat hij een ziel heeft, niet om de woorden, die hij spreekt.

Vertrouw de mensheid niet om de vele woorden en leuzen of frasen, die zij hanteert in deze dagen, maar om het feit, dat zij meer is dan een hebzuchtig dier. Dit is een vorm van optimisme, ook al klinkt dit alles misschien somber.

Er zijn nog meer punten: De inwerking van krachten, die in de laatste tijd plaats heeft gevonden, is niet door allen ervaren. Velen hebben dit ondergaan als een dreiging of een tijd van persoonlijke lusteloosheid, anderen als een tijd van opwindingen, instabiliteit en onmogelijkheid, om tot beslissingen te komen. Sommigen bemerkten alleen een vergroting van spanningen of een vergroting van hun neiging tot actie op geestelijk en ander terrein.

Het is dus niet zo, dat ik zonder meer tot U allen kan zeggen: gij hebt gezien en aan uzelf ervaren, wat er gebeurd is. Maar zeer velen zijn zich in deze tijd toch bewust geworden van geestelijke krachten. Dat wel.

Deze geestelijke krachten hebben in een afgelopen en - geloof mij - zeer kritieke periode, waarbij gedurende twee dagen het begin van een wereldoorlog waarschijnlijk scheen, de juiste uitweg kunnen vinden. Dit dank zij de mens, die uiteindelijk voor zich niet de vernietiging lief heeft, maar ergens hunkert naar vrede en volmaaktheid.

Deze krachten blijven nog werkzaam. De witte broederschap, dit vreemde verband, dat in de ogen van velen waarschijnlijk een mythos is, heeft in het verleden meermalen getoond, de juiste weg te kunnen vinden. Toch mogen wij U niet brengen: geeft U over aan onze leiding.

Maar wij kunnen zeggen: overal, waar U zelve in duistoestand staat, waar U niet weet, welke weg te gaan, zullen er invloeden aanwezig zijn, die U helpen, om het juiste te kiezen. U staat niet zonder enige achtergrond.

Te spreken over de werelden van de geest, is voor de meesten van U zeer normaal. Maar deze wereld ligt voor Uw gevoel zeer ver van U af. Laat mij dan zeggen: de wereld van de geest is zo dicht bij U in deze tijd, dat gij u voortdurend omringd zou kunnen weten door invloeden en krachten, zo gij zou kunnen horen en zien en voelen, wat rond U is.

Er is geen sprake van, dat uw wereld van de geest een mythe is of een slechts in een ver hiernamaals bestaand geheel. Datgene wat buiten de stof leeft, is onmiddellijk aanwezig, is ook onmiddellijk actief.

Deze activiteit is zo groot, dat in het leven van de meesten uwer het ingrijpen vanuit de geest de komende 7 à 8 maanden van belang is en ook kenbaar is, wanneer gij het slechts erkennen wilt.

De broederschap is geen samenhangend geheel. Zij kent een zekere hiërarchie, dat is waar. Maar de erkenning van de hiërarchische verhouding berust op vrijwilligheid. Men kan voor die broederschap werken of zich daaruit terug trekken, zonder dat iets of iemand U daarin helpt of belemmert.

Omgekeerd kunt U zich op elk ogenblik tot die broederschap wenden: Er is geen vaste reglementatie. Het is een zeer losse organisatie en juist door deze eigenaardige losheid heeft zij haar grote belang ook in deze dagen weer bewezen:

U kunt niet met één vaste en gerichte geestelijke waarde de mensheid van het ogenblik redden. Daarvoor is aanpassingsvermogen nodig, een flexibiliteit, die haast zonder gelijken is. Dit is alleen mogelijk, doordat het doel, dat wij dienen, het Licht, dat wat U het Licht Gods' noemt, overheerst, doordat wij niet een bepaalde vrede willen brengen doch eenvoudig een mogelijkheid tot ontwikkeling. Het is hierdoor, dat wij werken kunnen.

Omdat de geest in deze dagen U zozeer nabij is, zal datgene, wat in bijzondere bijeenkomsten daaromtrent besproken is en wordt, eveneens voor U belangrijk kunnen zijn. Het is mijn taak U ook hieromtrent reeds nu enige voorlichting te geven.

De grote krachten uit het Al bereiken in dit jaar, dat voor U in het noorden begint met het weerkomen van de zon, als een rechterlijke functie. Er wordt geoordeeld. Niet in de zin van een laatste oordeel, zoals gij dit meent te kennen. Er wordt echter geoordeeld over waardigheid en onwaardigheid, waarheid en onwaarheid.

Steeds meer zullen alle nu verborgen feiten en toestanden zichzelf kenbaar maken: zij kunnen zich niet meer verhullen, omdat het zich verhullen zelf een verraad wordt van hun ware structuur.

Er is besloten, dat een bevorderen van deze tendens van waarheid niet onbeperkt plaats mag vinden. De mens is volgens de broederschap - ook volgens de hoogste krachten daarin - nog niet rijp om alle waan omtrent zijn wereldbestaan te verliezen. Een langzame beperking van deze waan werd bepleit. Daartoe zullen alle krachten uit de geest worden ingezet.

Gelijktijdig zal worden getracht - ik heb U reeds een klein beeld daarvan gegeven - op aarde op verschillende wijzen in te grijpen en door het scheppen van tegenstellingen een langzaam denouement tot stand te brengen.

Er werd besloten om gebruik te maken van de kosmische impulsen. Deze kosmische krachten bereiken de wereld voortdurend, maar zijn in bepaalde perioden sterker dan in andere perioden. Waar zij in kwaliteit en geaardheid onderling grote verschillen tonen, is het verder mogelijk de werking van sommigen daarvan te verzwakken en anderen in werking te versterken.

Er werd besloten, de tendenzen van levenslust en levensintensiteit te vergroten. Gelijktijdig werd besloten in vele gevallen het element redelijkheid af te zwakken: de redelijkheid, zoals die nu in de wereld gehanteerd wordt, is soms uitermate gevaarlijk. Een afremmen daarvan is dan ook wel noodzakelijk.

Mystieke inwerkingen zullen zonder meer worden toegelaten. Daaraan zal niets worden afgedaan of toegevoegd. Wij menen, dat deze kracht slechts invloed zal hebben op hen, die daarvoor inderdaad rijp zijn - hetzij ten goede of ten kwade.

T.a.v. de verschillende invloeden, die het menselijke denken in meer wetenschappelijke zin kunnen bevorderen, is verder nog besloten, dat vernieuwing in de komende periode van enkele jaren zal worden gestimuleerd door, juist wanneer die invloed werkzaam is, vanuit de broederschap bepaalde individuen te benaderen.

T.a.v. de esoterische bewustwording van een deel van de mensheid,

dat daartoe op het ogenblik kapabel is, werd besloten nieuwe inwijdigstendenzen te creëren, de oude inwijdingsmogelijkheden en tendenzen te versterken en te verscherpen, maar gelijktijdig de scheiding, die volgens het begrip de inwijding op het ogenblik tussen ingewijde en gewone mens schept, te niet te doen.

Wij hebben behoefte aan ingewijden, die als normale mensen kunnen en willen leven. De grote krachten hebben verder besloten, dat ook dit jaar meerdere uitstaptingen van licht wenselijk en noodzakelijk zijn. Een grote bijeenkomst, die binnenkort plaats vindt, zal hieraan nog wel verder uitdrukking geven, doch details hierover kan ik U helaas nog niet mededelen.

De grote raad heeft verder besloten - en dit is misschien wel zeer uitzonderlijk - om ook verder voortdurend in zitting te blijven. Dit betekent, dat men in voortdurend onderling contact blijft staan tot aan het einde van dit jaar - t.m. tot aan het einde van de maand november.

Er kan dus gesproken worden van een voortdurende coördinatie van alle geestelijke krachten in deze tijd, waarbij zelfs krachten van het hoogste niveau voortdurend actief zijn.

Misschien vraagt U zich af, waarom wij U dit alles vo rleggen: Het is niet alleen mijn taak te trachten bij U een zeker optimisme tot stand te brengen. Een nuchter begrip voor de feiten is minstens zo belangrijk. Maar wij hebben in het verleden via vele groepen, waaronder ook de uwe, getracht weer te geven, wat wij doen en aan deze groepen ook de mogelijkheid gegeven, soms zelfs aan hen zelf verzocht, om aan hun leden verdere inlchtingen te geven omtrent onze broederschap, haar wezen en haar werkzaamheden.

Wij menen, dat de periode, waarin de broederschap vooral in het verborgenen werkte, langzaam aan een tijd voorbij moet zijn. Wie deze gemeenschap wil erkennen, zal ook kennis moeten kunnen nemen niet alleen van de geschiedenis van de broederschap en eventueel de mythos, daarom heen gebouwd, maar ook van haar feitelijke werkzaamheden. Dit besluit - reeds enige tijd geleden gevallen - wordt hiermede volvoerd.

Wij hebben op deze avond geen genoegen genomen met de plaats van een gast binnen het kader van een reeks normale lezingen van uw groep. Ook dit heeft zijn redenen: er zijn in onze groep n.l. niet alleen de stoffelijk redelijke argumenten en verklaringen, zoals ik die U geef.

In onze groep bestaan eveneens concepten, krachten, overwegingen omtrent het zijn van de kosmos en leringen, die een plaats verdienen in het heden. Wij meenden er goed aan te doen een deel van deze bijeenkomst- en dus ook van uw tijd - te vragen, om een van onze broeders in het bijzonder aan dit aspect uiting te doen geven.

Het is niet onze gewoonte met U te discussiëren: dit heeft weinig zin. Wij kunnen niet alle feiten volledig overzien, voorstellen en bepalen. Wij kunnen echter wel de waarschijnlijkheid van onze berekeningen zover opvoeren, dat de waarschijnlijkheid van het door ons gestelde groot, de mogelijkheid tot afwijking daarvan echter zeer klein is: mogelijk 3 à 4 ten honderd.

Het is met deze zekerheid, dat wij tot U komen, om U te zeggen: Weest niet bevreesd in deze dagen. De gebeurtenissen, die plaatsvinden, zullen U waarschijnlijk niet treffen. En zelfs wanneer zij U

treffen , zal het nog beperkt zijn. De gevaren zijn niet veel groter dan die van het dagelijkse verkeer op uw straten.

Er is geen reden U over dit gebeuren zorgen te maken in de zin van: Wat zal mij overkomen? Wat wel nodig is: dat U zich gaat realiseren, wat U persoonlijk moet zijn en doen in deze dagen. Dat kunt U ongetwijfeld het beste bereiken door Uzelf steeds te zeggen: Er is Licht, er is Kracht.

Wanneer U niet weet, waarheen te gaan, stel U in op de geest. En zo gij daaraan niet gelooft: stel U in op uw onderbewustzijn of iets anders en durf te wachten op het antwoord. Gij zult de juiste antwoorden verkrijgen.

Gij behoeft uzelve niet te zoeken. Dit doet gij reeds automatisch. Maar gij kunt, door de wereld te zoeken, niet in een troosten van lijdende mensen of een betreuren van rampen, maar als een begrip voor de menselijke waarden van anderen en een begrip van verbondenheid en eenheid met die anderen aan te kweken, komen tot een zo grote eenheid, harmonie en samenwerking, dat gij daarin alken reeds een aanmerkelijke verrijking van uw persoonlijk leven vindt.

U kunt door deze wijze van denken het isolement, dat velen bedreigt in hun leven, verbreken. Gij kunt door deze wijze van reageren het leven in deze jaren schoner maken, dan het misschien ooit geweest is. Gij hebt vele mogelijkheden.

Te weten, dat deze mogelijkheden juist in deze tijd bijzonder groot zijn, zal u een reden kunnen zijn ook deze tijd met al zijn werkingen blijmoedig te aanvaarden.

Ten laatste: Het onvermijdelijke heeft altijd op de wereld bestaan. De aarde heeft altijd wel ergens gebeefd en ergens hebben altijd wel stormen in het leven van mensen ingegrepen. Het gebeurt nu alleen wat sneller opeens, wat veelvuldiger dan vroeger. Maar dat is alles.

Alle dingen, die nu gebeuren, hoe belangrijk zij ook mogen zijn, zijn slechts een kleine opvoering van het tempo, waarin dergelijke dingen normalerwijze op de wereld plaats vinden. Wanneer gij Uw menselijkheid, uw menswaardigheid, uw gevoelens van menszijn onder de mensen gelijkelijk weet op te voeren, zult gij niet meer rammen in korte tijd zien gebeuren, maar zult gij uw wereld in korte tijd zien voordere tot ongedachte grootte.

Het is hier niet de tijd om te spreken over ondergang en verderf. Het is de tijd om te spreken over een nieuw leven. Uw jaargetijde alleen geeft daartoe reeds alle aanleiding.

Zie in dit alles het herleven van de ware mens! Na een pauze zal een andere spreker van onze broederschap U een waarschijnlijk wat meer eosterische en dichterlike toelichting geven op de wijsheid en de leringen, die wij in deze tijd belangrijk achten.

Ik hoop echter, dat gij mijn bescheiden pogingen niet wilt verwerpen en dat gij juist uit het feitelijk eerlijk bespreken van omstandigheden enige zekerheid zult putten.

Want het is beter gevaren te kennen, die komen en te weten, dat zij niet allen volledig werkelijkheid zullen worden, dan in een droom van zoete zekerheid gekoesterd, opeens te moeten ontdekken, dat de zoete beelden van de droom niet werkelijk bestaan.

Ik dank U voor het mij verleende gehoor en verzoek u na een pauze van 15 tot 20 minuten wederom op deze plaats bijeen te

komen, opdat een van onze broeders de verdere toelichtingen kan geven.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-o-

Goeden avond, vrienden.

Er was eens een man, die zich afvroeg, waar de golven van de zee naar toe gaan. Na vele jaren kon hij slechts antwoorden: er is geen doel.

Het doel ligt in de zee en het leven in de zee, in de wisselwerkingen tussen zee en land. De golven zijn een verschijnsel en zij hebben geen eigen betekenis.

De golven uit de kosmos beroeren de wereld en de golven zelf hebben geen doel. Zij hebben geen eigen zin. Zij zijn deel van de oceaan, de schepping en van het leven.

Het is goed, dit allereerst te beseffen, voor wij ons af gaan vragen, waarom de dingen op aarde gebeuren:

Wij moeten het geheel groter zien, wij moeten trachten ons de eenheid in te denken van een schepping, die zo groot is en voor ons zo verborgen, dat wij niet kunnen beseffen, wat in haar leeft en maar tendele kunnen beseffen, wat misschien de beweging veroorzaakt.

Er is een tijd geweest, dat wij alles probeerden op te lossen met een zekere esprit indomitable, een onweerstaanbaar en onblusbaar geestelijk geweld.

Hoe verder je doordringt in het wezen der schepping, hoe meer je begrijpt, dat het een spelen blijft aan de rand van het onbekende.

En het is goed zo: dat, wat gebeurt, heeft zin, ook al weten wij niet precies, welke betekenis en welke zin. Zoals U niet weet, wat de golven betekenen, die vandaag uw kust beuken en morgen uw stranden strelen.

Het is goed, dat wij niet weten. Want anders zouden wij misschien de eeuwigheid willen regelen volgens de onvolmaaktheid van ons eigen begrip. En ons begrip is zo onvolmaakt.

Wanneer wij wijsheid zoeken in deze dagen, moeten wij begrijpen, dat wij deze niet kunnen vinden in de mens. De wijsheid is een eeuwige waarde, die in de mens tot uiting kan komen en die ons kan bewegen, zonder misschien geheel te beseffen waarom, onze eigen rol te spelen volgens eigen besef en eigen wil, binnen de grote werking, die het scheppen heet.

Het is in onze broederschap vaak moeilijk, je dit alles te realiseren. Zoals de mensen vaak gedreven worden door een eigen bestemming en eigen illusies, zullen ook wij vaak een doel willen zoeken. Wij kennen dan aan de golven een doel toe en zijn teleurgesteld, wanneer blijkt, dat zij, het doel bereikende, slechts uitvloeien en terugkeren in de oceaan, waaruit zij zijn voortgekomen.

Ik hoop, dat wij deze fout deze maal zullen kunnen vermijden: Er zijn grote dingen gebeurd, of jaan grote dingen gebeuren. Maar de werkelijke betekenis daarvan ligt buiten ons bereik.

Het enige, wat wij kunnen doen, is: werken in die beperkte wereld, waarin voor ons dan een zekere wijsheid mogelijk is. Wij kunnen zoeken naar een inwijding in de oneindigheid. Maar daarin schuilen gevaren.

U kent misschien de legende van de kat, die ten hemel steeg?

"Er was een fakir, die, om te bewijzen, dat hij waarlijk een heilig man was, naar de hemel klom en, na drie dagen daar vertoefd te hebben, naar de aarde terugkeerde.

Men zeide men hem: jij bent ergens heen geweest, maar wij weten niet waarheen. Wanneer je deze kat, deze uitgeworpen, aan het hof naar de hemel kunt brengen, zullen wij erkennen, dat je waarlijk een heilige bent.

De fakir greep de kat, wierp haar omhoog, waar zij verder vloog tot in het rijk der hemelen, waar zij voor de troon van Brahma neerhurkte.

Als in een visioen zag de gehele hofhouding de kat voor de troon van de heerser van deze cyclus van de schepping rusten.

Men zeide men tot de fakir: Van U hebben wij dit niet gezien. Maar van de kat weten wij, dat zij voor de troon van Brahma hurkt. Daarom is de kat heilig.

De heilige man werd zo boos, dat hij heen ging. En naar men zegt leeft de kat zelfs nu nog in het rijk der verhevenen. "

Ik vertel U deze legende, opdat U niet de zelfde vergissing zult begaan: de zichtbare tekenen lijken van onmetelijk belang.

Wij zijn dan ook vaak geneigd deze alleen beslissend te noemen. Beslissend is echter de kracht, die de verschijnselen tot stand brengt, niet het wezen der verschijnselen zelf.

De werkelijke betekenis ligt in de oorzaak, niet in het kenbare gevolg.

De oorzaak van zeer veel, wat gij in deze dagen zult leren kennen, van veel, wat gij misschien ook zult betreuren, is een geestelijke kracht, is een kosmische storm.

Deze dingen ziet gij niet. Gij hoort misschien van een broederschap, die wat doet, gij bemerkt misschien iets van .... zullen wij zeggen de gevolgen, die op aarde optreden?

Deze dingen, zeg ik U, zijn in zich onbelangrijk. Het belangrijke is de kracht, die ons beroert, het is de werking, die ons verder kan voeren, dan ons eigen besef op dit moment mogelijk maakt.

Misschien meen gij, dat dit alles weinig ter zake doet. Om de vreugden van het leven te vinden, moet je echter leren de eenvoud daarvan te zien.

Want terwijl de vorst zich beklagt over het feit, dat niet al zijn juwelen blinken, verheugt de wijze zich in de volmaakte schittering der schepping als uitgedrukt in een enkele melatti. Dit moet U onthouden:

Ons verheugen in de volmaaktheid van de schepping is een ons verheugen in het kleine, niet in het onmetelijk grote.

Ons bewust worden van wat er geschiedt, kunnen wij niet langs de weg van het verstand, langs de weg van het angstvallig controleren van gebeurtenissen.

Wij kunnen dit alleen door het ondergaan van een schoonheid, die in deze dagen voortdurend weer de aarde bezoekt.

Wij werken met geestelijke krachten. De kracht uit de geest, die wij gebruiken, is een invloed. Zij is een voorbijgaand verschijnsel, een straal van licht, die even een andere nuancering geeft in een kleur, een ogenblik van beleven, waardoor je misschien een ander perspectief vindt in het leven.

Toch is het op deze kracht, dat wij moeten bouwen. Het is de kracht, uiteindelijk, van het kleine. De kleinheid van het leven is de inhoud van het leven.

Wanneer je een wereld regeert, ben je ofwel geen mens meer ofwel je bezwijkt onder de lasten. Maar wanneer je jezelf regeert, kun je mens zijn en heerser tegelijk. Dan kun je de eeuwigheid proeven, zonder de tijd te vergeten.

Dit, mijne vrienden, is het beginsel van de kracht: het kleine. Dit is ook het beginsel van de inwijding van deze dagen: het kleine, het schijnbaar onbelangrijke.

Dit is de nieuwe openbaring, waarbij de taal van de oude openbaringen een nieuwe vorm en gestalte krijgt en, uit de ingewikkeldheid van pompeuze symbolen, terug kan keren tot het eenvoudig steeds herbeginnend leven.

O, ik weet, wat leven is. Ik heb, volgens uw denkbeelden, vele levens lang bestaan op uw wereld en bezoek haar soms nog. En al datgene, wat de mensen altijd geëerd hebben in mij, was uiterlijkheid vertoon. Dat was de hypnotische illusie, niet de werkelijkheid.

Daarom kan ik het zo gemakkelijk zeggen: de kern der dingen is steeds weer dat schijnbaar onbelangrijke, dat schijnbaar normale, dat een nieuwe inhoud krijgt.

Zoek jezelf niet. Dat is gemakkelijk gezegd. Maar welke mens kan iets anders zoeken dan zichzelf?

Wij kunnen, vanuit onze broederschap, niet zeggen: Mensen, jullie moeten jezelf vergeten. Want dan weten wij, dat onze oproep faalt.

Maar wij kunnen zeggen: Mensen, besef, hoe belangrijk anderen zijn in de kleine dingen van je leven. Leer begrijpen, hoezeer je van die anderen afhankelijk bent.

Zo kunnen wij dan de eenheid creëren, die noodzakelijk is, zo kunnen wij het besef geven van gelijkwaardigheid aan de mens, ja, meer nog: de broederschap de onverbreekelijke gebondenheid, die niet gekotend kan zijn door vooroordelen, die niet gekoppeld mag worden aan ragen of standen of zelfs aan opvoeding.

Besef, hoe belangrijk anderen zijn. Het is vanuit deze tendens, dat wij voornamelijk zullen werken, naar je kunt deze dingen niet met woorden alleen zeggen.

Daarom wekken wij krachten: Kracht van Licht, dat de mens zich een ogenblik bewust zal worden van zijn eigen onbelangrijkheid.

Een felle schicht van kleur, opdat de mens opeens iets anders kan zien in zijn eigen leven, zodat hij zichzelf en zijn wereld even anders leert zien.

Meer: een eenvoudig woord van vitaliteit en eenvoudige gevoeligheid. Wanneer ik dit alles zeg, klinkt het eigenlijk zo onbelangrijk.

Wanneer U kunt beseffen, hoe belangrijk juist deze onbelangrijkheid

is, dan is het goed.

Ik zou mij tot U kunnen richten met het overwicht van één, die meer levens geleefd heeft, dan gij U kunt denken, van één, die meer werelden en sferen doorzworven heeft, dan gij zelfs maar vermoedt, dat er bestaan.

O, ik ben geen grootmeester van Licht. Maar ik ken uw kosmos beter dan gij. Ik zou dus met dit overwicht tot U kunnen spreken en U overweldigen. En toch ben ik niet veel anders dan gij:

Ik heb iets meer geleefd dan gij. Maar niet. Juist daarom weet ik: Gij zijt even belangrijk als ik. Als het er op aan komt, schuilen in U dezelfde krachten, de zelfde mogelijkheden.

Ik kan U misschien iets laten zien, wat gij zelf niet ziet. Maar dat is al. Ik ben niet meer dan gij. En ik weet, wat ik doen kan met krachten, waarvan gij het bestaan ter nauwernood vermoedt. Maar dat is een kennis, die ook U gegeven kan worden.

Kosmos, kosmisch zijn en meesterschap zijn illusies, wanneer wij ze willen zien in de vorm van een rang, een bereiken. Zij zijn hoogstens een verantwoordelijkheid. Gij zijt misschien wat minder bewust en daarom voor minder verantwoordelijk dan b.v. ik.

Maar gij hebt uw eigen verantwoording. Gij zijt niet verantwoordelijk voor uw wereld. Die verantwoording kunt gij niet dragen. Maar gij zijt verantwoordelijk voor Uzelf.

Wat is de waarheid van uw leven? Wat ligt er achter al uw theorieën en illusies? Wat ligt er achter uw zoeken? Zo gij daarop een antwoord kunt geven, hebt gij de eerste stap gezet.

Een stap in de richting van de waarheid. En waarheid is noodzakelijk. Ik zeg U dit uit goede overtuiging. Ik, die heb gespeeld met de belangrijke hovelingen van een vorst, die zichzelf zag als centrum van de wereld, ik die hen begoochelde, ik heb geleerd, dat ik fout heb gedaan.

Gij begoochelt alleen uzelf. Maar wanneer gij dit te lang doet, zult gij ontdekken, dat gij fout hebt gedaan.

- En wie ik ben, doot, al fluistert U daar zo voorzichtig een naam, niet ter zake. Want wat ik ben, zult gij eens zijn en wat ik geweest ben, zijt gij misschien. -

Wat is ons verschil? Er is alleen maar één ding, dat ons bindt: dezelfde kracht, die de Witte Broederschap in stand houdt, dezelfde kracht, die, wat men noemt, de paden van inwijding opent op deze wereld.

Het is de kracht van het onbegrijpelijk grote licht. Het is de oceaan, waarin wij golven zijn. Het is God.

God is het enige belang in ons. Al ons pogen en streven wordt herleid tot dit ene belang. En anders bestaat er niet.

Ik was in mijn dagen eens te gast bij een in die tijd zeer gerenommeerd alchemist. De man maakte goud uit lood en diamanten uit kool, maar bedroog van het begin af zijn opdrachtgevers: het goud smokkelde hij binnen in de smeltkroes met zijn roerstaaf. Ende diamant werd de oven reeds binnen gesmokkeld, voor de oven werd aangestoken. Het bedrog was reeds voltooid, voor de retorten werden verhit tot gloeiwarmte.

Maar deze mens begon in zich zelf te geloven. Het vreemde was, dat hij, ook geestelijk, sterk was, zolang hij wist, dat hij bedrog pleegde, maar dat hij aan zijn kunst ten onder is gegaan, toen hij vergat, dat bedrog de basis was, waarop hij werkte.

Wij kunnen onszelf gemakkelijk bedriegen. Voor ons uit de geest is het nog gemakkelijker U te bedriegen. Maar wanneer wij in dit bedrog geloven, gaan wij daaraan ten gronden.

Dit geldt voor U, dit geldt voor ons. Het is daarom, dat ik U zeg, dat de Witte Broederschap terug wil keren tot de eenvoudige, de ware, de kleine feiten; dat zij de inwijdingen, de theorieën van het verleden, voorlopig maar eens op zij wil zetten, omdat de innerlijke waarheid alleen geboren wordt uit eenvoudige feiten, niet uit duistere theorieën en leringen.

Ja. Wat zijn dan die krachten en feiten? Men heeft mij eens gevraagd, hoe het mogelijk was planten te doen groeien in de sneeuw. Ik heb mij er toen vanaf gemaakt, maar het antwoord had moeten zijn: illusie.

Ik kan u de illusie geven van een geluk en een zekerheid in deze tijd, die niet waar zijn. Ik kan U een innerlijke inwijding voorspiegelen, die U misschien innerlijk ondergaat en die toch niet waar is, omdat zij niet op feiten berust.

Ik wil mij daarvan onthouden en U alleen de werkelijkheid geven, zoals zij is: de geestelijke werkelijkheid van deze tijd. De geestelijke werkelijkheid van de bewustwording, die deze dagen mogelijk maken.

Wees hard, vooral voor Uzelve. Zachtheid geneest niet, onthult niet. En waarheid is noodzakelijk.

Wees niet zachtzinnig tegen uw wereld. Maar leg haar geen proeven op, die zij zelf niet wilt aanvaarden. Dan zult zij waarheid vinden.

Ik zeg U niets: haat de wereld, veracht de wereld of: heb uw wereld lief. Ik zeg u alleen maar: besef, dat zij zonder deze wereld niet kan bestaan. Besef dat zij geestelijk, zowel als materieel, van de wereld en het totaal van de mensheid afhankelijk bent.

Dit is een deel van deze golf. Waar zij naar toe gaat, doet niet ter zake. Gij zijt er deel van en alleen binnen die golf kunt zij bewegen, kunt zij actief zijn.

Beroep U rustig op geestelijke krachten, maar: beroep U en begin dan zelve de arbeid. Vraag U later niet af, of het de geest was, of dat zij 't zelve waart, die het werk mogelijk maakte. Zeg alleen: de taak is volbracht.

Vraag niet naar het geheim van de oneindigheid, maar probeer Uzelf te doorgronden. Wanneer zij uzelf kent, kunt zij misschien verder gaan.

Maar wie de stand der sterren wil berekenen en niet eens verder kan tellen dan de vijf vingers, die hij heeft aan een hand, is een dwaas. Leer Uzelf kennen.

Uw inwijding in deze dagen is het erkennen van eigen mogelijkheden, maar dan zonder U illusies te maken. De sleutel tot de geheimen van deze tijd en de krachten van deze tijd is niet

het mooie woord of het mooie begrip. Het is doorgewoone een begrip voor eigen betekenis en een er voor zorgen, dat die betekenis toeneemt, steeds weer.

Het geheim van de geestelijke kracht van deze tijd is niet het geheim van het woord, al kunnen wij daarmee spelen en kunnen zij zeggen: ik roep u een kracht op en er zal een kracht zijn.

Dat hebt U al zo vaak gehoord en gezien.

Gij kunt een kracht oproepen, zo goed als ik, zogoed als iedereen. Leer vertrouwen op de kracht, die van u uitgaat en die in U is. En bovenal:

Besef dat vrede in wezen een strijd is. Strijd is eenvoudig: Zeg tot een vorst: ik zal U geld lenen, indien gij mij terugbetaalt uit uw overwinningen en het is goed; hij zal ten oorlog tijgen.

Zeg tot een vorst: men heeft U beledigd. Hij zal zijn krijgsmacht aan doen rukken om de belediging te wreken. Het maken van oorlog is zo gemakkelijk.

Maar zeg: vrede, en men zal U achtervolgen. Men zal het geweld tot U brengen, omdat gij vrede wilt. En indien gij die vrede wilt en U onthoudt van al, wat strijd kan veroorzaken, dan zal men trachten u te dwingen om te strijden.

Daarom is vrede de grootste strijd op aarde. En vrede is datgene, wat wij geestelijk en ook materiëel, nastreven voor de komende tijd.

Daar behoef ik geen krachten voor op te roepen. Maar weet wel, dat, wie zegt: ik streef naar vrede, een strijd begint, waarbij hij zichzelf verplicht heeft, het geweld van de strijd ongewapend te doorstaan.

Moeilijk. En toch durft de broederschap, dat vreemde, geheimzinnige iets, dat ergens in de wereld of de ruimte bestaat, U te vragen om naar vrede te streven?

Wij kunnen dit doen, omdat wij weten, dat de kracht toeneemt, naarmate deze vorm van strijd toeneemt. Er zijn vormen van strijd, die U uit zullen putten. Maar wanneer gij gelooft in vrede, mijne vrienden, wanneer gij werkelijk de vrede wenst, zal de gedachte aan de vrede alleen reeds, zonder enige verdere geestelijke bijbedoeling, of een aanroepen van hogere krachten zelfs, een voortdurende bron zijn van energie:

Gij wordt sterker, naarmate gij meer de vrede beleeft en de aantasting van uw vrede weerstaat.

Dit is datgene, wat ik uit deze broederschap, dit voor U toch legendarische genootschap te zeggen heb:

Wij vragen U: beleef de vrede met alle strijd en alle ellende, die daaraan voor u verbonden schijnt te zijn in de wetenschap, dat gij steeds sterker zult worden.

Geef rust en vrede, zelfs aan hen, die willen strijden met U. Wees desboons het willig offer van hen, die hun geweld aan u opleggen, opdat er vrede moge zijn.

Want als onbestemde golven uit de oceaan komen de kosmische krachten. Wij kunnen ze wat richten en breken. Maar als er vrede is, kan de kracht van de oceaan zelf volledig tot uiting komen:

Dan is het niet het verschijnsel meer aan de oppervlakte, dan is er de levende oceaan zelve: God.

Indien gij denkt, dat het nu toch werkelijk tijd wordt om wat meer te doen dan alleen woorden te zeggen, kan ik alleen maar zeggen: vrienden, wat wij doen is een illusie, want ik ben niet meer dan gij. Maar wees een ogenblik stil en stel U open.

Neem mijn iet kwalijk, dat ik nu niet melodramatisch doe. Ik heb het in het verleden gedaan met alle bijbehorende gebaren en woorden en weet, dat dit in wezen onzin is.

Want dat is een vorm van suggestie en zelfsuggestie, die soms wel nodig is. Maar niet meer dan dit. Stel U dus eens open.

Stel U open voor deze eenvoudige woorden:

Vrede is het evenwicht in God.

Vrede is God, uitgedrukt in de bewuste evenwichtigheid van Zijn Schepping.

Vrede is de uiterste strijd, omdat zij al overwint, wat tijdelijk is.

Laat er vrede zijn in de harten der mensen; laat er vrede zijn in U, opdat in allen mogen zijn de kracht, die het kosmisch werken van deze dagen en het geestelijk streven van de velen, die met u vrede zoeken, waar wordt gemaakt in een wereld, die alleen schijnt te zoeken naar strijd.

Tja. Als U nu kunt zien, dan ziet U wel wat, dat is waar. Wanneer U gevoelig bent, dan heeft U iets ervaren. Dat is waar. Maar dit is alleen iets, wat van mij uitgaat, wat u door mij beleeft en ziet en meer niet.

Leer uit uzelve zien en ervaren, mensen. Wij willen u die kracht geven en lenen, wanneer dit noodzakelijk is.

Maar de broederschap heeft niets aan mensen, die alleen de verschijnselen zoeken, die vragen, dat een ander het werk doet. Wij moeten één zijn, geest en mens.

Wij moeten samenwerken: wij, de mensheid, wij, eeuwige mens. Wij moeten de vrede afdwingen in een wereld, die verstoord is in haar evenwicht.

Wij moeten de vrede afdwingen aan een mensheid, die in haar radeeloosheid alleen nog droomt van strijd en geweld.

Wij zijn daartoe in staat, wanneer wij uit onszelf de vrede brengen. Anders blijft het alleen maar een spel van illusie.

Zo. En nu zou het onbeleefd zijn, wanneer ik de charmante dames achter in de zaal, die zich zo druk bezig hielden met mijn mogelijke personaliteit, geheel onbevredigd liet.

Ik meen, dat de grafelijke titel, die ik mijzelve eens heb toegeëigend en die door U werd gebruikt, geen juiste omschrijving is van mijn persoonlijkheid, maar slechts een fase weergeeft van een verleden, dat ik achter mij heb gelaten. Misschien dat U daarmee tevreden bent.

En wat U allen betreft: U bent hier misschien gekomen in de hoop hier een grote openbaring te vinden en misschien bent U daarin te leurgesteld.

Want een openbaring is voor mensen altijd weer iets, wat van buiten af moet komen.

Toch heb ik U een sleutel gegeven tot een veel grotere werkelijkheid, dan U op het ogenblik beseft. Misschien zelfs een grotere werkelijkheid dan u, als mens, op het ogenblik voor uzelve aankunt.

Ik zal U die sleutel nog eenmaal herhalen, opdat ik voor mij zelve zeker weet, dat ik geen ogenblik van uw tijd nutteloos en redeloos heb opgeëist.

Wat je, diep in jezelf, waar en bewust, bent, is de betekenis van dit ogenblik voor de wereld, de betekenis, die jij hebt.

Al datgene, wat verder reikt dan het ogenblikkelijke, kun je niet beheersen.

Wees een golf, die zijn functie vervult, schijnbaar doelloos

opdat je terug kunt kren tot de oceaan en in die oceaan de totale waarheid van de gehele wereld kunt leren kennen.

Met deze sleutel, eenvoudig genoeg, zoals alle waarheid eenvoudig is, moet ik afscheid van u nemen.

Eigenlijk zou ik het moeten doen met de oude zwier:

Messieurs, mesdames, ce m'etait un grande plaisir et une grande honneur j'etais tres heureux de vous parler.... Maar wat geeft het.

Waarom terugvallen in de oude taal en het oude, zwierige gebaar? Ik zou zeggen: vrienden, ik hoop, dat ik de basis van onze vriendschap vanavond versterkt heb.

Ik hoop, dat U mij als een vriend zult willen zien en niet als een legende of een verre meester.

Ik ben gelukkig, dat ik voor een kleine groep uiting mag geven aan de verbondenheid, die tussen ons allen bestaat en hoop, dat de waarheid, die wij gezamenlijk leren beseffen en verwezenlijken in het heden onze verbondenheid in het Ene bewuster en groter zal doen zijn, tot de tijd ophoudt.

En nu: Vrede zij U. Indien gij vrede zoekt! Voor de rest: c'est silence, ons rest nog slechts het zwijgen.

Goeden avond.

-o-o-o-o-o-

uitgesproken op 2 april 1965

bladvulling (genomen uit de oude verslagen van de Orde)

e e n h e i d

Een is het Al, één alle kracht;
één is de bron van leven en macht,
met al, wat bestaat.

Een is het begin van al, wat kan leven;
een is het einddoel, aan alles gegeven,
dat Gods wegen gaat.

Een is de waarheid, veel zijn de wegen,
die voeren tot waarheid en veel is de zegen,
die reeds voor het eind ons erkennen laat,
waarom ons leven werd gegeven.

mei 1959.

h i s t o r i e

wanneer laarzen stampen, explicies klinken
je wereld dreigt in het niet te verzinken
voel je, dat met jou al leven vergaat
omdat je niet de kringloop verstaat,
die heel het al beheerst.

Kinderen zingen, schalmeien klinken;
dorstige dieren die schichtig drinken,
spelen boven oude puinen,
wandlen in schone tuinen
boven de wereld van eerst.

januari 1955

l e v e n s s t r o o m

Als een beek door wondere weiden
stroomt door het zijn de vloed dor tijd,
wie drijft met de stroom, ziet de oevers verglijden,
de oevers zelve zijn eeuwigheid.

spiegel uzelve in glashelder water;
bezie het beeld als een rimpel ontstaat:
het beeld, dat was, vergaat er ,
terwijl gij zelve voortbestaat;
dat is het spoor, dat 't ware ego
in de tijdsstroom achterlaat.

al keert gij soms ook op uw wegen,
zelfs als gij altijd verder schrijdt
steeds is en blijft de stroom van leven
voor u: besef van werkelijkheid.

Zie wolken langs de hemel komen
en weer vergaan, als witte dromen
slechts nauw gezien en nauw verstaan.
Zo zijt ook gij. Maar in uw wezen
blijven de krachten voortbestaan,
die vormen saam des levens stroom.

augustus 1951

w a a r h e i d

waar is al, wat ik ken en geloof ?
zo ik mijzelve van waarheid beroof,
zal ik aan mijzelve ondergaan,
omdat ik zonder waarheid geen leven
kan vinden, geen leven en geen bestaan.

juli 1951 (verkort)